

[Fogh Rasmussen]

vil lave en skattereform. Jeg står her med et såkaldt sidepapir, et af de papirer, der oprindeligt ikke var offentliggjort, men som nu er kommet frem, og som siger noget mere detaljeret om denne skattereform, herunder at der skal ske en beskæring af rentefradraget. Men samtidig siger regeringen, at så skal den enkelte familie i egen bolig gives en garanti, så der ikke må ske en formindskelse af rådighedsbeløbet for den enkelte familie i egen bolig.

Flere af Tingets medlemmer forsøgte i går at få et klart svar fra skatteministeren på, hvad denne garanti indebærer, men der bredte sig, tør jeg nok sige, megen uklarhed efter skatteministerens mange forskelligartede svar.

Derfor stiller jeg nu hr. Frank Jensen to korte spørgsmål, for jeg tror, det kunne være nyttigt for debatten i dag at få afklaret det allerede fra starten. For det første: Hvad skal man forstå ved det rådighedsbeløb, der ikke må gå ned? Og for det andet: Hvad skal en familie gøre, såfremt den konstaterer, at rådighedsbeløbet går ned som følge af den skattereform, regeringen planlægger? Jeg kunne så føje et tredje spørgsmål til: Omfatter garantien også en garanti for ejerboligindehaverne, hvis deres ejerbolig falder i pris?

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg vil også gerne byde hr. Frank Jensen velkommen på posten som politisk ordfører.

Hr. Frank Jensen roste selvfølgelig det regeringsgrundlag, der er udarbejdet. Vi var vel også blevet mere overrasket, hvis det var noget andet, vi havde hørt heroppefra. Men hr. Frank Jensen sagde også, at nu var det meget konkret, og nu havde vi fået en regering, der for alvor ville gøre en indsats mod arbejdsløsheden.

Til det vil jeg fra SF's side sige, at det håber vi sandelig. Vi har jo lige fået en konjunkturoversigt, som viser, at der bliver 335.000 arbejdsløse i år, og det er for os at se en helt uacceptabel udvikling. Derfor er vi meget spændt på, om vi også får et skift i politikken herinde, om vi nu virkelig har fået en regering, der vil gøre noget ved det.

Derfor vil jeg spørge lidt mere konkret om, hvad regeringen lægger op til. Regeringen skal jo i løbet af foråret begynde at forberede sin finanslov for 1994. Er det sådan, at hr. Frank

Jensen kan løfte sløret for, hvor stor en effekt imod arbejdsløsheden der vil udgå fra den finanslov, som man laver? Jeg beder ikke om endelige tal for, hvordan arbejdsløsheden udvikler sig, for det er noget usikkert noget; det afhænger af de internationale konjunkturer, det afhænger måske også af det pres, der er mod kronen i øjeblikket, og af så meget andet. Men hvor stor en effekt vil der være i den del af det, som regeringen har styr på, altså de forslag, den selv kommer med? Vil der være tale om, at denne regering forlader de dogmer, der var i KV-regeringens tid? Kan vi nu forvente, at der kommer nogle nye ordinære stillinger i den offentlige sektor til løsning af påtrængende behov inden for børnepasningssektoren, hjemmehjælpssektoren osv.? Er vi færdige med at lave de dér halvhjertede stillinger inden for aktiveringsordningerne? Får vi nu fulde og ordinære stillinger på almindelige vilkår? Får vi nu en ordentlig indsats på uddannelses- og efteruddannelsesområdet, en indsats, der lever op til det, den radikale partileder, den nuværende økonomiminister, tidligere formulerede sådan, at vi skulle bytte om på antallet af arbejdsløse og antallet af mennesker, der var under uddannelse?

Det var en målsætning, der blev fremsat sidste sommer. Vil regeringen leve op til det? Er ambitionsniveauet så højt, at vi andre kan tro på, at der rigtig kommer til at ske noget på arbejdsløshedsområdet?

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Inden hr. Frank Jensen får lejlighed til at svare på den byge af spørgsmål, der er stillet, føler jeg trang til at sige noget, for der lå jo i det, som blev sagt fra SF's side, ikke et spørgsmål til hr. Frank Jensen, men en beskyldning mod Centrum-Demokraterne for, at vi ikke var loyale, ikke ønskede at være loyale i et regeringssamarbejde.

Må jeg sige for det første, at al diskussion om union er jo snak ud i luften. Det sagde vi før folkeafstemningen. Der er ikke noget, der hedder politisk union i den forstand, at der skal sidde nogle i EF og bestemme over Danmark. Det foreligger ikke, og det har aldrig foreligger; det står nu helt klart efter Edinburgh-udtalelserne. Økonomisk union er vi længere fra end nogen sinde; vi kan ikke engang holde